

да издаде събраніето слѣдующето рѣшеніе: “ Да стане заимъ отъ четиристотинъ хыляды доллары исплатены чрѣзъ погасяніе въ разстояніе на трий-сетъ години за възнагражденіе на Карла Бюсси, законный притежатель на старыя лѣсъ на Сіото.”

Туй рѣшеніе са подтвърди на другия день отъ градското събрание и кметътъ прѣдложи заимъ съ десетъ на сто. Прѣдложеніето му са прие, и дър-тыйтъ Самуилъ побърза да обади на пріятелитъ си за блискія бракъ на Карла Бюсси съ прѣкра-снѣтъ Корж. Кактъвъ чловѣкъ! извика единъ отъ градскытъ съвѣтници, въ сичко сполучва! Като станѣ тѣй по-силенъ отъ сѣкогы, лиса на Кора да доде бърже отъ Нью-Йоркъ за да ся ожени за Бюсси. И въ сѣщото врѣме, споредъ условіе-то брои двѣстѣтъ хыляды доллары на Бюсси ка-то въспрѣ другытъ двѣстѣ за себе си и за дыще-рѣ си. Бюсси въсхытенъ отъ радость доде при Рокебрюна като бѣше натѣпкалъ портфеля си съ американскы банкноты.

— Братко мой, му рече, като го цалуна, на тебе съмъ обязанъ за туй богатство. На тебе при-надлежи и имота ми и живота ми.

— Живота ти, нека пріятелю, пріемамъ го, но имота ти! да не ма мыслишь за другыго Буттер-флай... Но забравяшь гледамъ годеницата си.

Каква годеница! извика приближнялъ Бюсси.

— Какъ каква годеница? не са ли обьща ты